

[ROZGON *sb m*

A pl rozgony.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Gwałtowny ruch, pęd: Iáko lie gęłtym vřfcem z gor Nimphy łypáły/ Aby lie w twoiey krašie pilno dźiwowáły. A tyš łwe ná chorągwi rołtoczył ogony/ A pod tobą twoy okręt czynił łwe rozgony. ZbylPRozm A2.

MN